

rep.nr.

1011/1384

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 12 MEI 2011

7e KAMER

OCMW - maatschappelijke dienstverlening
tegensprekelijk
definitief
kennisgeving art. 580, 8°, Ger. W.

in de zaak:

C **Marc,**

appellant,
vertegenwoordigd door mr. DE NYS Thomas, advocaat te 1000
BRUXELLES, rue des Minimes 41

tegen:

**OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN
LINKEBEEK**, openbare instelling, met zetel te 1630 LINKEBEEK,
Beukenstraat, 23, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. GABRIELS I.
loco mr. NOWE Cynthia, advocaat te 1653 DWORP,
Alsembergsesteenweg 646/A

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 10-06-2010 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 31e kamer (A.R. 8030/09).
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 29 juni 2010;
- de ter griffie neergelegde conclusies;

- het advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie van dit arbeidshof op 1 april 2011 door advocaat-generaal J.-J. André;
- de repliekconclusie op het advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 14 april 2011 door de appellant;
- de voorgelegde stukken.

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 10 maart 2011, waarna zaak in voortzetting werd gezet op de openbare terechtzitting van 31 maart 2011. De debatten werden vervolgens gesloten.

Het openbaar ministerie heeft op 1 april 2011 zijn schriftelijk advies ter griffie van dit arbeidshof neergelegd. De termijn om een repliekconclusie op dat schriftelijk advies ter griffie neer te leggen verstreek op 14 april 2011, waarna de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer C. werd bij administratieve beslissing van 18 februari 2009 van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening uitgesloten van het recht op werkloosheidsuitkeringen gedurende een periode van 13 weken met ingang op 23 februari 2009. De reden voor deze uitsluiting was dat de heer C. zich niet zou aangeboden hebben bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling.

De heer C. heeft zich dan op 11 maart 2009 tot het ocmw Linkebeek gewend voor steun.

Bij beslissing van 19 maart 2009 werd hem een financiële steun toegekend van 250 € per maand voor de maanden maart en april 2009. Deze steun werd echter terugvorderbaar gesteld vanaf de maand mei 2009, volgens een overeen te komen afbetalingsplan.

2.

Bij verzoekschrift van 4 juni 2009 heeft de heer C. deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel in zoverre de toegekende steun terugvorderbaar werd gesteld. De heer C. was van oordeel dat deze steun alleen diende terugbetaald te worden in het geval hij zou slagen in de procedure die hij ingeleid had voor de arbeidsrechtbank tegen de uitsluitingsbeslissing van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.

Bij vonnis van 10 juni 2010, ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 17 juni 2010, heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de heer C. afgewezen van zijn vordering.

3.

Bij verzoekschrift van 29 juni 2010 heeft de heer C. hoger beroep ingesteld tegen dit vonnis.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingeleid binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing en is aldus tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

Volgens de heer C hebben de bestreden beslissing en de eerste rechter artikel 99 § 1 van de wet van 8 juni 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn miskent. Volgens deze bepaling kunnen, aldus de heer C, de kosten van hulpverlening slechts teruggevorderd worden wanneer de aanvrager de beschikking krijgt over inkomsten krachtens rechten die hij bezat tijdens een periode waarvoor hem hulp werd verleend. Aldus zou de toegekende steun slechts kunnen teruggevorderd worden in de enkele hypothese dat hij voor de periode, waarin hij een financiële steun ontving, toch nog een werkloosheidsuitkering zou ontvangen.

Het ocmw Linkebeek wijst erop dat de heer C geen leefloon ontving maar enkel een financiële maatschappelijke hulpverlening, toegekend in toepassing van artikel 60 § 3 van de wet van 8 juli 1976, en dit voor de maanden waarin hij tijdelijk zonder inkomsten was. Het ocmw verwijst naar artikel 98 § 1 van de wet van 8 juli 1976 dat voorziet dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, rekening houdend met de inkomsten van de betrokkene, de bijdrage van de begunstigde in de kosten van de maatschappelijke dienstverlening bepaalt. Artikel 99 § 1, waarnaar de heer C verwijst, zou volgens het ocmw Linkebeek geen toepassing kunnen vinden omdat de financiële steun niet bij wijze van voorschot op de werkloosheidsuitkeringen werd toegekend.

2.

Ter zitting van 10 maart 2011 werd de zaak in voortzetting gesteld ten einde het ocmw Linkebeek toe te laten het volledig administratief dossier neer te leggen, toe te lichten waarom al dan niet ambtshalve onderzocht werd of de wetgeving op het leefloon van toepassing was en alle inlichtingen te geven in verband met het eventuele recht op leefloon van de heer C, onder meer rekening houdend met de toepassing van artikel 34 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Het ocmw Linkebeek heeft daarop het volledige administratief dossier neergelegd, zonder nochtans verdere toelichting te geven in verband met de toepassing van de wetgeving op het leefloon (wet van 26 mei 2002).

3.

Overeenkomstig artikel 2 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie heeft elke persoon recht op maatschappelijke integratie. Dit recht kan, onder de voorwaarden bepaald in de wet, bestaan uit een tewerkstelling en of een leefloon, die al dan niet gepaard gaan met een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie. De openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben tot opdracht dit recht te verzekeren. Artikel 3 van de wet voorziet de voorwaarden waaraan moet voldaan worden om recht te hebben op het leefloon. De aanvrager dient met name niet over toereikende bestaansmiddelen te beschikken, noch er aanspraak op kunnen maken en dient werkbereid te zijn, tenzij dit om gezondheids- of billijkheidsredenen niet mogelijk is (art. 3, 4° en 5°).

Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat gevat wordt door een vraag tot hulpverlening, dient ambtshalve te onderzoeken of de betrokkene al dan niet aanspraak kan maken op de wet van 26 mei 2002 en hem bij prioriteit leefloon toe te kennen wanneer hij aan de voorwaarden daartoe voldoet (cfr. D. Simoens, Handboek OCMW dienstverlening, Die Keure, 2010, p. 317).

4.

De heer C voldeed aan de voorwaarden gesteld door artikel 3, 1°, 2° en 3° van de wet van 26 mei 2002 om aanspraak te kunnen maken op maatschappelijk integratie.

5.

Uit de loutere omstandigheid dat de heer C een sanctie opgelopen heeft van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, omdat hij zich niet aangeboden had bij de VDAB, kan niet afgeleid worden dat hij niet werkbereid zou zijn, zoals vereist door artikel 3, 5° van de wet van 26 mei 2002. Het sociaal verslag vermeldt uitdrukkelijk dat de heer C actief op zoek was naar werk. Uit het sociaal verslag blijkt ook dat de heer C tewerkgesteld was tot oktober 2008, dit wil zeggen tot enkele maanden voor de aanvraag tot het bekomen van een tussenkomst van het ocmw Linkebeek. Indien het ocmw Linkebeek daarover twijfels had - twijfels die niet opgenomen zijn in de bestreden beslissing noch in het sociaal verslag, maar wel tot uiting worden gebracht in een schrijven aan de heer arbeidsauditeur in het kader van de procedure voor de arbeidsrechtbank - kwam het het ocmw toe om daarover zelf een onderzoek in te stellen en desgevallend ook de nodige initiatieven te nemen om de heer C te begeleiden in het zoeken naar werk. Het ocmw Linkebeek had, zoals voorzien door artikel 2 en 13 van de wet, de maatschappelijk integratie kunnen toekennen onder de vorm van een tewerkstelling.

6.

De heer C: genoot volgens het sociaal verslag sinds november 2008 werkloosheidsuitkeringen ten belope van 350 € per maand. Uit het sociaal verslag blijkt niet dat, voor de periode waarop de bestreden beslissing betrekking heeft, de heer C: over enig ander inkomen beschikte of andere bestaansmiddelen had, zoals bedoeld in artikel 24 e.v. van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2002. Het ocmw Linkebeek heeft, naar aanleiding van de vraag van het hof, daarover ook geen bijkomende elementen voorgelegd.

7.

Uit het sociaal verslag blijkt wel dat de heer C samenwoonde met zijn ouders zodanig dat dient onderzocht te worden of geen rekening dient gehouden te worden met het inkomen van de ouders.

Uit het sociaal verslag blijkt dat de ouders van de heer C gepensioneerd zijn en een pensioen genieten van 1.295 € per maand.

Overeenkomstig artikel 34 § 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2002 kan, indien de aanvrager samenwoont met een of meer meerderjarige ascendenten van de eerste graad het gedeelte van de bestaansmiddelen van ieder van die personen dat bij artikel 14 § 1, 1° van de wet bepaalde bedrag te boven gaat (dit is het bedrag van het leefloon voor een samenwonende) geheel of gedeeltelijk in aanmerking genomen worden. Bij de toepassing van deze bepaling moet echter aan de aanvrager en zijn meerderjarige ascendenten fictief het bedrag van het leefloon voor een samenwonende toegekend worden. Deze laatste regel houdt praktisch in dat er berekend dient te worden in hoeverre de gezamenlijke inkomsten van de aanvrager en van de personen met wie hij samenwoont het leefloonbedrag samenwonende,

vermenigvuldigd met het aantal samenwonende overschrijdt. Dit laatste is niet het geval. Het bedrag van het leefloon voor een alleenstaande bedroeg op het ogenblik van de aanvraag 474,37 € per maand. Gelet op het aantal samenwonenden (te weten drie, de heer C en zijn twee ouders) diende aldus, opdat er van een aanrekening van de bestaansmiddelen sprake zou kunnen zijn, een minimuminkomen verzekerd te zijn van 1.423,11 €.

Ten overvloede dient er daarbij op gewezen te worden dat volgens de uitdrukkelijke formulering van de wet de aanrekening van de bestaansmiddelen van de ascendenten slechts facultatief is. Dit houdt, volgens de rechtspraak van het Hof van Cassatie (Cass. 10 mei 1993, Soc. Kron. 1993,451) in, dat het openbaar centrum er zich niet mag toe beperken na te gaan welk de bestaansmiddelen zijn die in aanmerking kunnen genomen worden. Het ocmw moet in het concrete geval oordelen of, gelet op de feitelijke omstandigheden en het doel van de wet, toepassing moet worden gemaakt van het hem toegekende recht om rekening te houden met de bestaansmiddelen van de samenwonende personen.

8.

Uit het bovengaande volgt aldus het ocmw Linkebeek in feite verplicht was geweest om aan de heer C een leefloon toe te kennen, leefloon dat enkel teruggevorderd zou kunnen worden in het geval dat achteraf de heer C toch nog een recht op werkloosheidsuitkeringen zou ontvangen.

De vordering, die enkel tot voorwerp heeft, zoals uitdrukkelijk bevestigd werd ter zitting, de vernietiging van de bestreden beslissing in zoverre deze oordeelt dat de toegekende financiële steun in ieder geval moet terugbetaald worden, dient dan ook toegewezen te worden, zoals ze geformuleerd is.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het schriftelijk advies, de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond. Hervormt het bestreden vonnis.

Vernietigt de bestreden administratief beslissing van 19 maart 2009 in zoverre zij de heer C ertoe verplicht de toegekende voorschotten terug te betalen, ook indien de uitsluiting van het genot van werkloosheidsuitkeringen gedurende een periode van 13 weken bevestigd zou worden door de arbeidsrechtbank.

Veroordeelt in overeenstemming met artikel 1017, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek het ocmw Linkebeek tot de kosten van beide aanleggen, niet begroot in hoofde van de heer C.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Jean BOULOGNE,
Hedwig SILON,
arbeider,

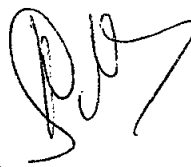
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

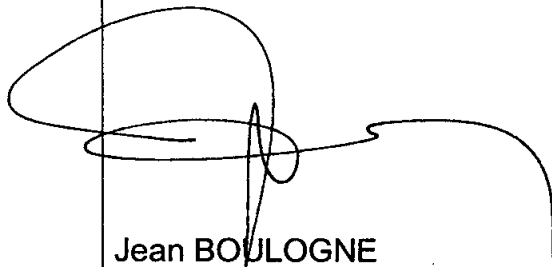
griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Hedwig SILON

Jean BOULOGNE

Fernand KENIS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 12 mei 2011 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Fernand KENIS